

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การพิจารณาโทษพนักงาน (กรณีการเรียกรับเงินช่วงก่อนลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแต่มีกรณีกล่าวหาภายหลังได้รับการบรรจุและแต่งตั้งกลับเข้าเป็นพนักงานใหม่)

การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ กสท.๖๕๑ (วน.) /๑๖๖๓ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า การสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย นายพิชิต ทองศิริรัตน์ พนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทย ตำแหน่งนายช่างโทรคมนาคม ๗ สำนักงานการสื่อสารโทรคมนาคม เขตตะวันออกเฉียงเหนือ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยมีข้อเท็จจริงประกอบข้อหาหรือว่า ในขณะที่นายพิชิตดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการ ๗ กองงานผู้ตรวจสอบการสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้ขอลาออกจากงานเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ซึ่งการสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้มีคำสั่งที่ ๕๑๔๖๔/๒๕๕๒ สั่ง ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อนุญาตให้ลาออกจากงานได้ และต่อมานายพิชิตได้ขอบรรจุกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมตามระเบียบการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๗๑ ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุผู้ที่ออกจากกรมไปรษณีย์โทรเลข หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทย ไปแล้วกลับเข้าทำงาน พ.ศ. ๒๕๓๒ และการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งที่ ๐๒๑๑๐/๒๕๕๓ สั่ง ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ให้บรรจุและแต่งตั้งนายพิชิตกลับเข้าเป็นพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทย โดยให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการ ๗ กองงานผู้ตรวจสอบ สังกัดกิจการโทรคมนาคม รับเงินเดือนชั้น ๔๒,๕๗๐ บาท ตามเดิม ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ หลังจากนั้นประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้รับเรื่องร้องเรียนว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ นายพิชิตได้เรียกรับเงินในการวิ่งเต้นเรื่องย้ายของพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทย การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงสอบสวนข้อเท็จจริงและพบว่านายพิชิตได้เรียกรับเงินจริง จำนวน ๔ รายๆ ละ ๓๐,๐๐๐ บาท โดยเรียกรับไว้ระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๕๑ ถึง เมษายน ๒๕๕๒ การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนายพิชิตต่อไป

การสื่อสารแห่งประเทศไทยขอหาหรือว่า กรณีการเรียกรับเงินของนายพิชิตเกิดขึ้นช่วงก่อนลาออกจากงานเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแต่เกิดการร้องเรียนกล่าวหาภายหลังการบรรจุและแต่งตั้งให้กลับเข้าเป็นพนักงานใหม่ จะถือว่าเป็นความผิดในฐานะพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓ ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การ

ตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษและการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดจำนวนอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) พิจารณาข้อหาหรือของการสื่อสารแห่งประเทศไทยโดยได้รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนการสื่อสารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้ว เห็นว่า โดยที่ข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓ ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษและการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดจำนวนอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๗๐^๑ กำหนดว่าพนักงานและลูกจ้างผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, และ ๖๔ จะต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี และข้อ ๗๑ วรรคหนึ่ง^๒ กำหนดว่าพนักงานและลูกจ้างผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๕^๓ เห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๕ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า แสดงว่าการที่จะพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่พนักงานหรือลูกจ้างในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้นั้น จะต้องปรากฏว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้นั้นได้กระทำความผิดตามข้อที่ระบุไว้ในข้อ ๗๐ ในขณะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของการสื่อสารแห่งประเทศไทยและต้องมีการมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในขณะที่สถานภาพการเป็นพนักงานหรือลูกจ้างยังไม่สิ้นสุด แต่เรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายพิชิต

^๑ ข้อ ๗๐ พนักงานและลูกจ้างผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓ และ ๖๔ จะต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ และถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนที่ควรปรานีอย่างยิ่ง จะลดโทษต่ำกว่าให้ออกก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าลดขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง

^๒ ข้อ ๗๑ พนักงานและลูกจ้างผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๕ เห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๕ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ ข้อ ๑๕ การบรรจุบุคคลเข้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

๑๕.๑ การบรรจุบุคคลเข้าเป็นพนักงานและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่าย หรือระดับที่เทียบเท่าขึ้นไปให้ผู้ว่าการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

๑๕.๒ การบรรจุบุคคลเข้าเป็นพนักงานและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่าย หรือระดับที่เทียบเท่าลงมาให้ผู้ว่าการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและ แต่งตั้ง

๑๕.๓ การบรรจุบุคคลเข้าเป็นลูกจ้างทุกตำแหน่ง ให้ผู้ว่าการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและ แต่งตั้ง

ทองศิริรัตน์ ได้กระทำผิดก่อนลาออกจากการไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งให้ลาออกจากการได้ ซึ่งยังไม่มีกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากการแต่อย่างใด สถานภาพการเป็นพนักงานของนายพิชิตยอมสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ลาออกจากการตามข้อ ๒๙^๔ ประกอบกับข้อ ๓๐^๕ แห่งข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓๑ ดังกล่าว แม้ต่อมานายพิชิตขอบรรจุกลับเข้าทำงานใหม่ และได้มีการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับเดิมและอัตราเงินเดือนคงเดิม ตามข้อ ๒๒^๖ ของข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓๑ ประกอบกับข้อ ๔^๗ ของระเบียบการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๗๑ ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุผู้ที่ออกจากการมไพรชณีย์โทรเลข หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทย ไปแล้วกลับเข้าทำงาน พ.ศ. ๒๕๓๒ ก็ถือไม่ได้ว่านายพิชิตเป็นพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทยต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ต้นอันจะพิจารณาโทษทางวินัยได้ เมื่อมีกรณีกล่าวหาว่านายพิชิตกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงภายหลังที่บรรจุกลับเข้าทำงานใหม่ ซึ่งสถานภาพการเป็นพนักงานในครั้งแรกได้สิ้นสุดลงแล้ว การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงไม่มีอำนาจที่จะนำความผิดที่นายพิชิตได้กระทำความผิดเป็นพนักงานช่วงก่อนลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามาพิจารณาโทษทางวินัยแก่นายพิชิตตามข้อบังคับของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓ ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษและการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดจำนวนอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้

^๔ ข้อ ๒๙ พนักงานและลูกจ้างพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เมื่อ

๒๙.๑ ตาย

๒๙.๒ ลาออก

๒๙.๓ มีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์

๒๙.๔ ถูกสั่งให้ออก

๒๙.๕ ถูกสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

^๕ ข้อ ๓๐ ในกรณีที่พนักงานและลูกจ้างประสงค์จะขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก ทั้งนี้ในกรณีสมัครรับเลือกตั้งต้องยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาก่อนวันเริ่มรับสมัครเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ถ้าผู้ใดไม่ได้ขอลาออกตามที่กำหนดไว้นี้ ให้ผู้ว่าการสั่งให้ออก

^๖ ข้อ ๒๒ ผู้ที่เคยเป็นพนักงานซึ่งไม่ได้ออกจากงานในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ ถ้าสมัครเข้าทำงาน และการสื่อสารแห่งประเทศไทยต้องการจะรับผู้นั้นเข้าทำงาน ให้ผู้ว่าการสั่งบรรจุและแต่งตั้งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ว่าการกำหนด แต่สำหรับพนักงานตั้งแต่ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่าย หรือระดับที่เทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

^๗ ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทยเห็นสมควรบรรจุและแต่งตั้งผู้ขอกลับเข้าทำงาน ให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิม และให้ได้รับเงินเดือนในอัตราที่ไม่สูงกว่าขั้นที่เคยได้รับอยู่ก่อนออกจากการมไพรชณีย์โทรเลขหรือการสื่อสารแห่งประเทศไทย แต่ถ้ามีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงกว่าเดิมหรือให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเดิม ให้เสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของการสื่อสารแห่งประเทศไทยพิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ไป

อย่างไรก็ตาม กรณีข้อหาหรือดังกล่าวนี้ถ้าหากปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเป็นที่ยุติว่านายพิชิตเรียกรับเงินจริง ก็อาจถือได้ว่าการกระทำของนายพิชิตเข้าลักษณะเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งขาดคุณสมบัติทั่วไปที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทยในครั้งใหม่ตาม ข้อ ๗.๒^๔ ของระเบียบการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๗๑๙ ประกอบกับข้อ ๗.๑๒^๕ ของข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓๙ และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงเรื่องการขาดคุณสมบัติทั่วไปขึ้นมาในภายหลังก็อยู่ในอำนาจของผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่จะสั่งให้นายพิชิตออกจากงานได้โดยพลัน ตามข้อ ๒๓^๖ ของข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓๙

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๕

^๔ ข้อ ๗ การพิจารณาเพื่อบรรจุผู้ที่ออกจากกรมไปรษณีย์โทรเลข หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทยไปแล้วกลับเข้าทำงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๗.๑ ต้องไม่เป็นผู้ออกจากกรมไปรษณีย์โทรเลขหรือการสื่อสารแห่งประเทศไทยในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่

๗.๒ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓ ว่าด้วยการบรรจุ ฯลฯ พ.ศ. ๒๕๒๐

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ ข้อ ๗ ผู้สมัครเข้าเป็นพนักงานและลูกจ้างการสื่อสารแห่งประเทศไทยต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

๗.๑๒ ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖ ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับบรรจุเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามข้อ ๗ โดยไม่ได้รับการยกเว้นจากผู้ว่าการ หรือขาดคุณสมบัติอยู่ก่อนก็ดี ให้ผู้ว่าการสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานโดยพลัน ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้าทำงานเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกโดยมิได้กระทำผิดวินัย